

Arrest

nr. 156 910 van 24 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. VAN TOMME en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Benin City, Edo State, waar u geboren werd op X. Uw moeder is prinses (A.A.), zij is de zus van de huidige Oba (koning) van het Benin Kingdom in Nigeria. Als eerste zoon heeft u recht op de titel 'Enogie' (hertog). In Benin City woonde u op Akenzua street, off Airport Road, waar alle Akenzua's wonen. U volgde lager en middelbaar onderwijs in Igbadan en studeerde nadien aan het Yaba College of Technology in Lagos. U maakte deze opleiding echter niet af, u wilde liever piloot worden en u behaalde een licentie aan de Lagos Flying Club. Van 1997 tot 2005 werkte u voor een olie- en gasmaatschappij in Nigeria. U was projectleider van APMS

(Advanced Pipeline Monitoring System, een geavanceerd systeem om pijplijnen op te volgen). De bedoeling van het systeem was het hele netwerk van pijplijnen in Nigeria te beschermen tegen vandalisme. U was in het algemeen erg betrokken bij de negatieve gevolgen van de olie exploitatie voor de gemeenschap. Bepaalde mensen gaven u de raad zich hier niet te veel mee in te laten en u besloot in 2005 van omgeving te veranderen en in Singapore in dezelfde sector werk te zoeken. U werkte in Singapore en ontmoette er uw vrouw, met wie u trouwde in Nigeria. Tot 2010 woonde u in Singapore, maar u reisde nog regelmatig naar Nigeria. Van 2010 tot 2013 verbleef u in Griekenland waar u vlieglessen volde om uw licentie te actualiseren. In mei 2013 keerde u terug naar Nigeria, omdat u zich met uw vrouw in Nigeria wilde hervestigen. In augustus 2013 ging u uw licentie ophalen in Griekenland en verbleef u enkele dagen in Singapore, op 25 augustus 2013 was u terug in Nigeria. U was verbaasd over de problemen met militanten en met het milieu in uw gemeenschap en wilde een project bedenken om uw gemeenschap te ondersteunen. U had een aanbevelingsbrief van uw oom, Oba (E.), en kreeg op 11 september 2013 een afspraak met de stafchef (Chief of Staff) van de president (Mike Oghiadomhe), in de presidentiële villa in Abuja. Hij zou uw idee met de president bespreken en u in de nabije toekomst een audiëntie met de president geven. U vertrok, hopen op een audiëntie met de president. Op 15 oktober 2013 werd u aangesproken door leden van de PDP, de regeringspartij waar ook de president deel van uitmaakt. Ze drongen aan dat u zich bij de PDP zou aansluiten en stelden dat u een aanwinst zou zijn voor de president. Ze wilden ook dat u uw project zou laten vallen en de huidige regering niets in de weg zou leggen. Op 22 oktober 2013 kreeg u opnieuw bezoek van leden van de PDP en opnieuw wilden zij u overtuigen zich bij de PDP aan te sluiten. U keerde terug naar Benin en op 5 november 2013 kreeg u thuis bezoek van twee leden van ACN, een Nigeriaanse oppositiepartij waarbij ook leden van uw familie zijn aangesloten. Ook zij wilden dat u zich bij hen zou aansluiten. Na deze bezoeken keerde u terug naar Lagos in verband met een sollicitatieproces om commercieel piloot te worden en om uw paspoort af te halen bij de immigratiedienst. U haalde op 27 november 2013 uw paspoort op en lunchte nadien in een kleine eetgelegenheid. Toen u de eetgelegenheid verliet kwam er een jeep zonder nummerplaat aangereden, met vijf gewapende mannen in. U hoorde hen roepen dat ze de prins wilden meenemen terwijl ze in de lucht schoten. Mensen zetten het op een lopen en ook u zelf probeerde uw auto te bereiken. Een andere man, groot en traditioneel gekleed, liep langs uw auto vlak voor u er aankwam. Hij werd meegenomen in uw plaats en u hoorde de gewapende mannen zeggen dat hij in de auto gezet moest worden en zou neergeschoten worden indien hij niet bij de partij zou aansluiten. Zo wist u dat de PDP of ANC u wilden ontvoeren en dat uw leven in gevaar was. U vertrok op 12 december 2013 uit Nigeria en reisde naar Dubai, Verenigde Arabische Emiraten, waar u op 13 december 2013 aankwam. Op 26 december 2013 vertrok u uit de Verenigde Arabische Emiraten en reisde u naar Singapore, waar u op 27 december 2013 aankwam. U probeerde een permanent verblijf in Maleisië te verkrijgen, daar u in Singapore al eerder verblijf geweigerd werd. Aangezien u ook in Maleisië geen permanent verblijf kon krijgen en u aldus riskeerde dat uw visum vroeg of laat niet meer verlengd zou worden, bleef Europa als enige optie over. U verkreeg een visum voor Griekenland en reisde van Singapore naar Frankrijk, waar u aankwam op 12 september 2014. Dezelfde dag nam u de trein naar België. U reisde niet verder naar Griekenland, maar vroeg op 24 september 2014 asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt in 2005 Nigeria al verlaten te hebben omdat u problemen kreeg omwille van uw inzet voor het APMS programma (Advanced Pipeline Monitoring System), een programma waarbij men via de computer en via satelliet het hele Nigeriaanse netwerk aan pijplijnen zou helpen beschermen tegen vandalisme (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Gevraagd deze problemen nader toe te lichten antwoordt u bijzonder vaag. Gevraagd of u concreter kon toelichten of er iemand specifiek u problemen gaf, stelt u dat u het APMS programma voorstelde aan (G.-O.), Group Director van de Nigerian National Petroleum Corporation (NNPC) en dat er mensen zeiden dat u moest stoppen met proberen het milieu te beschermen (zie CGVS p. 5). Gevraagd wie u dat zei, stelt u dat ze verschillende mensen van de gemeenschap stuurden, maar dat het eerder terloops was dat men het u zei (CGVS p. 5). Gevraagd of u een voorbeeld kan geven van iemand die het terloops zei, stelt u dat er een militant was uit het zuiden, die Atlas genoemd wordt (CGVS p. 6). Gevraagd of u zijn echte naam kent, stelt u dat u tot de elite behoorde en niet met dergelijke mensen interageerde (CGVS p. 6), waaruit moet geconcludeerd worden dat de enige persoon die u noemt in verband met de problemen die u gehad zou hebben, iemand was met wie u persoonlijk niet interageerde en van wie u zelfs de naam niet kent. Dit relativeert in sterke mate de ernst van uw beweerde problemen in 2005, die mee de aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Nigeria in 2005.

U stelt vervolgens van 2005 tot 2010 in Singapore verbleven te hebben en van 2010 tot 2013 in Griekenland, tot u in 2013 naar Nigeria terugkeerde omdat u zich er wilde vestigen met uw gezin (CGVS p. 6, 7). Bij uw terugkeer naar Nigeria in 2013 stelt u bijzonder getroffen te zijn door de problemen in uw gemeenschap (CGVS p. 12) en u legt hierbij de nadruk op problemen veroorzaakt door de oliesector, waarrond de politiek tegenwoordig draait (CGVS p. 17). Gevraagd meer over de situatie in uw gemeenschap te vertellen (CGVS p. 16) stelt u immers dat er veel illegale olieactiviteiten zijn die de omgeving vervuilen, er zijn ook illegale raffinaderijen en militanten die zogenaamd voor de gemeenschap vechten, maar eigenlijk voor de overheid werken (CGVS p. 17). Aangezien u verklaart dat u de vele incidenten in uw regio probeerde samen te brengen in een project dat een symbiotische relatie zou creëren tussen de gemeenschap en de olie- en gasbedrijven (CGVS p. 19), kan van u verwacht worden dat u meer dan gemiddeld op de hoogte bent van de huidige problemen met betrekking tot de olie- en gaswinning in uw gemeenschap. Gevraagd dus om deze toe te lichten (CGVS p. 16-20), **beperkt u zich echter tot verschillende vage en algemene uitspraken, waarmee u in het geheel niet uw doorgedreven en persoonlijke betrokkenheid bij deze problematiek aannemelijk maakt.**

Gevraagd naar de specifieke problemen van vervuiling in uw gemeenschap, noemt u Gelegele regio en het dorp Ologbo, op de grens tussen Delta State en Edo State. Andere voorbeelden van plaatsen waar er vervuiling is door de olie-industrie kan u niet geven (CGVS p. 18). Gevraagd wat er in Gelegele gebeurt, stelt u in algemene termen dat er gaslekken gerapporteerd worden in de Delta regio en dat de rivier de Ovia besmet is, net als Gelegele. U noemt een illegale raffinaderij in Ekenwan dorp en stelt dat er veel dingen gebeuren, bijvoorbeeld het affakkelen van gas (gas flaring), wat een invloed heeft op de mensen en wat voordien niet gebeurde (CGVS p. 18). Het affakkelen van gas is nochtans een probleem dat al bestaat sinds het ontginnen van ruwe olie in Nigeria. Reeds sinds het begin van de olieontginning in de jaren 50 van de 20e eeuw werd er gas afgefakkeld in Nigeria en al sinds het begin van de praktijk wordt deze aangeklaagd en door belangengroepen als onacceptabel gedefinieerd. Ook in Gelegele specifiek is het een probleem dat al jaren wordt aangeklaagd (Zie informatie administratief dossier, o.a. rapport over Gelegele van 2004). Er kan dus moeilijk worden aangenomen dat het affakkelen van gas u pas bij uw terugkeer naar Nigeria in 2013 onder uw aandacht kwam, gezien u stelde ook voordien al met het milieu begaan te zijn geweest (CGVS p. 5).

U stelt dat er geweld is naar aanleiding van illegale olie-activiteiten (CGVS p. 18). Gevraagd naar voorbeelden van geweld die te maken hebben met de oliesector, stelt u dat er vele zaken gebeuren, zoals ontvoeringen en het breken (breakage) [nvdr.: van pijpleidingen]. Gevraagd om dus voorbeelden in 2013 te geven, stelt u dat er veel rupturen waren in 2013 en u stelt dat u de incidenten zag. Gevraagd een voorbeeld te geven, stelt u dat het dagelijks gebeurt, dat er veel op de Ologbo lijn zijn en aan het Benin depot en ook op andere lijnen. U stelt dat u al deze zaken bij had in de documenten die werden meegenomen (CGVS p. 18) [nvdr.: toen men de verkeerde man ontvoerde en men de documenten over uw project uit uw auto nam (CGVS p. 15)]. Nochtans zou men verwachten dat u enkele specifieke incidenten in detail zou kunnen toelichten, aangezien u stelt dat men gezien uw positie naar u toe kwam om problemen aan te kaarten (CGVS p. 17) en u stelt zich dergelijke zaken al lang aan te trekken en als activist gezien te worden (CGVS p. 17, 25). Gevraagd een incident te noemen dat groter was dan de andere, dat eruit springt, stelt u slechts dat ze er allemaal uitspringen, en dat er bovendien heel wat incidenten verborgen worden (CGVS p. 19). Gevraagd naar voorbeelden van degene die niet werden verborgen, stelt u dat er petroleumlijnen waren die braken en dat er problemen waren met militanten.

Gevraagd naar de problemen met militanten vervalt u opnieuw in algemene termen, waarbij u stelt dat ze steeds vechten voor de regio en zeggen dat ze voor een bepaalde gemeenschap werken. Wanneer u erop gewezen wordt dat u naar een specifiek incident wordt gevraagd, stelt u slechts dat er veel incidenten waren in de regio en dat u ze probeerde samen te brengen in uw project (CGVS p. 19). U toont een artikel waarin gesteld wordt dat enkele voormalige militanten nu de president steunen (zie artikel 'Once Terror of Nigerian Oil, Former Militants Back Jonathan, door AZ tijdens gehoor op tablet getoond en bijgevoegd aan de door AZ voorgelegde artikels). Gevraagd of u zo nog andere mensen kent, noemt u (K.) van Warri, u stelt dat hij Edo state terroriseerde toen u recent in Nigeria was en dat hij veel prominente mensen uit uw staat ontvoerde, maar opnieuw kan u geen enkel concreet voorbeeld geven, hoewel u stelt dat er verschillende incidenten uw richting uitkwamen toen u terug [nvdr.: in Nigeria] kwam (CGVS p. 20). U stelt dat u over een reverend (eerwaarde, religieus functiebekleder) hoorde, wiens naam u zich niet meer herinnert, noch kan u vertellen wat er gebeurde met deze reverend (CGVS p. 20).

Er dient te worden vastgesteld dat u, gevraagd voorbeelden te geven van de problemen in uw regio, voornamelijk in vage bewoordingen verwijst naar zaken die veelvuldig in de media komen (u legt zelf ook artikels voor, of zoekt ze op tijdens het gehoor, zie groene map met voorgelegde documenten, nr 10: internetartikels). Ondanks herhaaldelijke open vragen (CGVS p 17-20) kan u vrijwel geen concrete details kan geven met betrekking tot specifieke incidenten in 2013, toen u terugkwam naar Nigeria. **Dit**

doet ernstige twijfels rijzen bij uw beweerde jarenlange betrokkenheid bij het effect van de oliewinning op het milieu en de gemeenschappen (CGVS p. 5, 12, 17) en dus eveneens bij uw bewering in 2013 problemen gehad te hebben omwille van een nieuw project in verband met deze zaken (CGVS p. 12-14,19).

Bij uw vluchtrelaas kan bovendien het volgende opgemerkt worden. U stelt dat uw problemen aanvang namen nadat u op 11 september 2013 een onderhoud had met Mike Oghiadomhe, de stafchef van president Goodluck Jonathan, in verband met uw project om de gemeenschappen, de overheid en de oliebedrijven in een vreedevolle samenwerking te betrekken (CGVS p. 12, 13). U stelde al eerder in het gehoor dat u een programma wilde opstarten dat de synergie tussen de olie en gas bedrijven in Nigeria enerzijds en de gemeenschappen anderzijds zou bevorderen (CGVS p. 19). Gevraagd waarover u sprak met de stafchef, stelt u dat u hem over dit project sprak, dat het beter zou zijn als er synergie zou zijn. U stelde een NGO te willen creëren om deze synergie te bereiken en u stelde dat u een documentaire wilde maken over de olie en gasproblemen in uw land (CGVS p. 21). Aangezien de stafchef reageerde door te lachen, wist u dat het een probleem zou zijn, waarna u gecontacteerd werd door mensen van de PDP en ACN, waaruit u concludeerde dat de stafchef u verraden had en het project gezien werd als iets dat tegen hun interesses was (CGVS p. 22). De zaken die u aanhaalde zijn echter erg algemeen. Gevraagd waarom men u zou viseren enkel omdat u voorstelde de gemeenschap op te leiden en te betrekken (CGVS p. 19, 21), verwijst u naar de illegale manier waarop de overheid geld verdient, door illegale opslag, het aftappen van olie en het inhuren van militanten. Gevraagd of u dan iemand beschuldigde, of wat u juist deed waardoor men u wilde tegenhouden en dwingen tot hun partij toe te treden (CGVS p. 13, 25), stelt u slechts dat ze erg bang zijn wanneer men met het idee komt de gemeenschap op te leiden, omdat hun corruptie dan zal stoppen (CGVS p. 25). Met betrekking tot uw project hebt u het over samenwerking tussen olie- en gasorganisaties, de overheid en de gemeenschappen, over opleiding en over 'Corporate Responsibility' (verantwoordelijkheid van organisaties). Deze ideeën zijn niet nieuw, ze worden reeds lang in verband gebracht met (ondermeer) internationale olie- en gasorganisaties, onder andere in Nigeria, maar ook elders (zie informatie administratief dossier). **Er kan niet ingezien worden waarom men u zou willen viseren en zelfs ontvoeren om wille van dergelijke algemene ideeën met betrekking tot de problemen in uw gemeenschap.** Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw stelling dat u niet naar Nigeria kan terugkeren omdat men u wil dwingen tot PDP en of ACN toe te treden.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een brief voor van uw advocaat waarin kort uw situatie wordt toegelicht en waarin andere stukken die u voorlegt worden opgelijst. U legt een geboortecertificaat, een leeftijdsverklaring en een paspoort voor, welke uw identiteit en uw verklaringen over uw reisweg ondersteunen. Ook uw visum voor Dubai en bijhorende bevestigingsmail zijn coherent met uw verklaringen over uw tijdstip van vertrek uit Nigeria en over uw verblijf in Dubai. U legt tevens documenten met betrekking tot uw huwelijk, uw vrouw en uw kinderen voor, welke uw gezinssituatie ondersteunen. Verder legt u documenten voor die uw opleidingen als piloot in Griekenland ondersteunen en uw pogingen om een permanent verblijf in Singapore te verkrijgen. Geen van deze documenten heeft echter rechtstreeks betrekking op uw asielrelaas, noch tonen zij uw redenen van vertrek aan. Ook het kaartje van het hotel 'Le Parisian', toont niet aan waarom u daar verbleef of waarom u daar vertrok. Met betrekking tot de aanbevelingsbrief van secretaris van de Oba van Benin (de koning van Benin: Oba (E.)), gericht aan de voorzitter van Arik Air, kan opgemerkt worden dat dit een vraag betreft om u te zien in verband met uw ambitie om piloot te worden, en deze brief dus geen rechtstreeks verband houdt met uw beweerde vluchtmotieven. De aanbevelingsbrief van de Oba zelf, gericht aan de stafchef van de president, stelt dat u een transactie met P.P.M.C. (Pipelines and Product Marketing Company) wilde veiligstellen. In de brief wordt aan de stafchef gevraagd om in uw voordeel te pleiten bij de president. De brief dateert van 11 september 2012, dus voor uw terugkeer naar Nigeria. Zij werpt geen ander licht op de twijfels met betrekking tot uw asielrelaas, vluchtmotieven of persoonlijke betrokkenheid bij de problemen olie- en gasindustrie in uw gemeenschap veroorzaken. Hetzelfde geldt voor de internetartikels die u voorlegt, en waarin u niet persoonlijk wordt vermeldt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de toekenning van de vluchtelingenstatus, minstens om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij voert aan wat volgt:

"a) Betreffende de problemen in 2005

Verweerster stelt dat verzoeker te vaag antwoordt op de vragen over wie hem waarschuwde in 2005 en dat dit de ernst van die problematiek relativeert.

Verzoeker baseert zijn asielaanvraag niet op de problemen in 2005. Hij heeft zijn project toen gewoon opgegeven omwille van de vele tegenkantingen, maar heeft verder geen enkel gevolg hieraan gegeven. Verzoeker heeft nooit beweerd in gevaar te zijn in die periode. Hij was zelf niet geïnteresseerd in de personen die hem waarschuwden. Hij besloot louter er de brui aan te geven en een andere toekomst te zoeken.

b) Betreffende de vage en algemene uitspraken

Verzoeker wenst in eerste plaats te benadrukken dat zijn tussenkomst voornamelijk gericht was op de problematiek betreffende de olie, aangezien dit voor de meeste vervuiling zorgde. Dit blijkt uit het gehele verhoor, waar hij amper over gas spreekt.

Toen verzoeker zich terug in Nigeria vestigde, spraken verschillende mensen hem aan betreffende de ernstige problematiek rond olie.

Verzoeker was hier ernstig bezorgd om en besloot een project op te starten. Zijn tussenkomst gebeurde nooit ter plaatse, hij werd louter gecontacteerd door mensen uit zijn regio die hem de verschillende incidenten uiteenzetten.

Verzoeker heeft dit alles gedocumenteerd en een plan uitgewerkt om dit tegen te gaan. Met dit plan heeft hij zich aangemeld bij zijn oom, de koning, die hem stelde dat hij zich niet politiek kon engageren omwille van zijn functie. Hij heeft verzoeker toen wel een aanbevelingsbrief meegegeven.

Deze aanbevelingsbrief heeft verzoeker aangewend om een audiëntie bij de president te krijgen. Hij heeft eerst een afspraak kunnen bemachtigen bij de stafchef van de president, wat protocol is, waarna de problemen begonnen.

Verzoeker is dus na zijn terugkeer naar Nigeria in 2013 niet meer ter plaatse gegaan bij problemen. Zijn kennis kwam van de bevolking en werd door hem gedocumenteerd. Deze documenten zijn verloren gegaan bij de ontvoeringspoging in Lagos.

Het is zo dat incidenten die zich voordeden aan de pijplijnen nooit gebeurden in dorpen, maar op verlaten plaatsen. Verzoeker kan dan ook onmogelijk een specifieke plaats gaan noemen van een incident. Hij kon louter stellen dat er incidenten waren in de buurt van specifieke dorpen, maar hij kent uiteraard geen gps-coördinaten uit het hoofd.

Betreffende Ovia en Gelegele heeft verzoeker alle informatie gegeven die kan gegeven worden. Omwille van een lek aldaar is er ernstige vervuiling opgetreden. Verzoeker ziet niet in welke informatie hij daaraan kan toevoegen.

Verweerster stelt dat verzoeker gesteld heeft dat het affakkelen van gas voordien niet gebeurde.

Verzoeker heeft dit echter niet zo gesteld, wat blijkt uit het verhoor zelf (p. 18). Verzoeker stelde als volgt: "Er is veel activiteit elke dag. Er is een illegale raffinaderij in Ekenwan dorp, na Ekenwan. Er is veel dat gebeurt, al de affakkeling van het gas, het beïnvloed de mensen, dit hadden we voordien allemaal niet. Er is geweld. Er is illegale olie al die activiteiten brengen geweld en aanvallen. Ze komen met speedboten mensen wegnemen, je kan het je niet voorstellen, je moet er zijn om het te zien."

Verzoeker heeft louter terloops het affakkelen van gas vermeld, omdat dit tevens een problematiek is, maar zijn relaas gaat voornamelijk over de olieproblematiek. Toen hij zei dat ze dit voordien niet hadden, had hij het over de olielekken die veroorzaakt worden door mensen die de lijnen breken om olie te kunnen afnemen en deze lekken nadien zo achterlaten waardoor hele gebieden ernstig vervuild raken.

Verzoeker heeft derhalve nooit gesteld dat het affakkelen voorheen niet gebeurde, het ging om de olieproblemen die exponentieel gegroeid zijn in zijn afwezigheid.

Toen verder werd gevraagd naar de illegale olie-activiteiten heeft verzoeker de problemen op de Ologbo lijn en aan het Benin depot gemeld. Het is verzoeker onduidelijk welke details hieraan zouden kunnen worden toegevoegd. Zoals reeds eerder vermeld kan verzoeker onmogelijk de coördinaten van die lekken uit het hoofd zeggen. Verzoeker kan de lijnen zonder problemen noemen, en de regio's waarin de problemen zich meestal voordoen, maar specifiek dan dit kan men niet verwachten aangezien alle problemen zich buiten de dorpen voordoen in afgelegen gebieden waar geen getuigen zijn.

Wat de specifieke problemen met de militanten betreft heeft verzoeker effectief algemeen dienen te antwoorden. De incidenten van geweld die gebeurden kwamen verzoeker louter via de bevolking ter ore, waardoor hij de details nooit vernam. Deze details waren voor verzoeker op dat ogenblik overigens minder relevant aangezien hij een programma wou uitwerken om dit alles tegen te gaan door de oorzaak ervan (de mogelijkheid om illegaal olie te bekomen) weg te nemen.

Pas toen hijzelf in de problemen kwam werd dit voor verzoeker relevant, maar op dat moment diende hij reeds te vluchten waardoor hij de bevolking die op de hoogte was niet meer kon contacteren.

De concrete details die, volgens verweerster meent, ontbreken, kunnen in dit dossier onmogelijk gegeven worden. Verzoeker kan onmogelijk gps- coördinaten van lekken geven, doch kan louter de getroffen regio's noemen waar het zich voornamelijk voordoet. Hij heeft deze regio's effectief genoemd, en duidelijk gemaakt dat hij een goede kennis heeft van de verschillende lijnen die er zijn.

Verzoeker kan niet anders dan persartikels voorleggen aangezien zijn eigen dossier volledig is verloren gegaan.

c) Betreffende de geloofwaardigheid van het gevaar waarin verzoeker verkeert

Verzoeker werd gevisieerd door politieke verenigingen die een gevaar zagen in zijn tussenkomst.

Verzoeker wou een programma voor zijn regio ontwikkelen op grond waarvan de diefstal van olie sterk zou beperkt worden. Verzoeker had al langer de overtuiging dat sommige politici in Nigeria betrokken waren bij de illegale olie-activiteiten, wat werd bevestigd bij zijn bezoek aan de stafchef.

Verzoeker heeft omwille van zijn afkomst en titel een hoog aanzien bij de bevolking, waardoor hij veel meer zou kunnen teweegbrengen in zijn regio dan andere mensen. Daarenboven is zijn geloofwaardigheid hoger én bekomt hij vlotter informatie van de bevolking omdat hij hun vertrouwen heeft.

Hij betekent dan ook een direct gevaar indien hij openbaar tegen de regering zou ingaan, de politici zijn zich terdege bewust dat iemand met zijn status intern heel wat teweeg kan brengen bij de bevolking. Het feit dat hij door meerdere partijen werd aangesproken toont dit aan.

Verzoeker heeft zijn vrees voor vervolging dan ook voldoende aangetoond om als vluchteling te worden erkend, minstens dient hij de subsidiaire bescherming te worden toegekend omwille van het reëel risico dat hij loopt op het lijden van ernstige schade."

2.1.2. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing.

In dit kader betoogt hij:

"2.3.2.1 Eerste middel

- schending van artikel 1.A.2. van de Conventie van Genève d.d. 28.07.1951, van art. 4 van de wet d.d. 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 52, 57, 62 en 63 van dezelfde wet, de artikelen 39/65 en 49/40, en de artikelen 39/65 en 49/4 van die wet, van art. 149 van de Grondwet, van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald van het recht op verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, en de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en van art. 62 van de Vreemdelingenwet.

- Schending van art. 48/8 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsplicht en schending van art. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991.

De bestreden beslissing maakt een bestuurshandeling uit overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering van de administratieve bestuurshandelingen.

De verwerende partij dient derhalve haar beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet is geschied.

Dat de CGVS meer in het bijzonder wordt verplicht haar beslissingen te motiveren overeenkomstig art. 57/6 en art. 62 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980.

Er dient besloten te worden dat indien een bestuurshandeling niet degelijk gemotiveerd werd, zulks leidt tot het gemis van een wezenlijke waarborg tegen willekeur en zulks geldt als bewijs dat het CGVS de haar voorgelegde middelen niet zorgvuldig heeft onderzocht en haar uitspraak niet heeft beredeneerd.

In casu dient besloten te worden tot een manifest gebrek aan behoorlijke motivering in de beslissing, wat ertoe leidt te besluiten dat de feiten niet zorgvuldig werden onderzocht en men dus niet redelijkerwijs tot de bestreden beslissing kon komen.

Concreet:

Verweerster oordeelt dat verzoeker te vaag is over de olie-problematiek in Nigeria.

Zij negeert hierbij volledig de uitgebreide documentatie die verzoeker meehad omdat deze niets met verzoeker zelf te maken heeft.

Verzoeker heeft onmiddellijk duidelijk gemaakt dat zijn dossier, dat hij met alle details had opgesteld, is verloren gegaan bij de ontvoeringspoging. Verzoeker kon dan ook niet anders dan op krantenartikelen terugvallen. Het is niet meer dan logisch dat verzoeker niet in deze artikelen wordt vermeld: hij heeft niets met de individuele incidenten zelf te maken, hij werkt aan een manier om deze collectief tegen te gaan.

Ook negeert verweerster de uitgebreide informatie die verzoeker wel geeft over het netwerk van pijpleidingen en de organisaties hierachter.

Verweerster blijft vragen naar individuele incidenten, terwijl verzoeker duidelijk maakt dat dergelijke specifieke informatie niet voorhanden is en hij verscheidene locaties opnoemt.

Verzoeker diende te antwoorden op de hem gestelde vragen, die steeds over specifieke incidenten gingen terwijl het onmogelijk is hierop concreter te antwoorden gelet op het gebrek aan mogelijkheden om de plaatsen van de incidenten specifiek te oriënteren. Omwille van de afgelegen plaatsen kon verzoeker louter de dichtst bijgelegen dorpen noemen.

Verweerster vraagt echter niet verder naar zijn duidelijke kennis over het gehele systeem. Dit zou nochtans afdoende aangetoond hebben dat verzoeker zich wel degelijk inliet met deze problematiek én dat hij hierrond werkte.

Verweerster vermag niet een beslissing te nemen gestoeld op vermeende onwetendheid van verzoeker, terwijl zij hem de kans niet geeft zijn kennis aan te tonen.

Daarenboven werden voldoende personen door verzoeker opgesomd dewelke vlot kunnen gecontacteerd worden teneinde zijn situatie te verifiëren. Handgeschreven verklaringen worden door verweerster steeds aangehaald als zijnde stukken zonder bewijswaarde zodat het voor verzoeker geen enkele zin heeft deze te gaan opvragen en neerleggen. Maar niets houdt verweerster tegen enige inlichting te gaan nemen bij de instanties en personen die werden vermeld, wat door de tussenkomst van verweerster dan wel een objectieve bewijswaarde zou hebben.

Ook dit laat verweerster na.

Verweerster heeft haar beslissing, gemotiveerd op een zogenaamde onwetendheid van verzoeker, derhalve incorrect gemotiveerd. Daarenboven is zij allerminst zorgvuldig te werk gegaan in haar verhoor van verzoeker door hem niet de kans te bieden zijn kennis van de problematiek volledig toe te lichten, doch enkel naar specifieke problemen te vragen.

Het middel is dan ook gegrond.”

2.1.3. Ter terechtzitting van 28 oktober 2015 legt verzoeker door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer: documenten betreffende zijn verblijf in Griekenland, een (reeds aan het CGVS overhandigd) geboortecertificaat en informatie waaruit blijkt dat ontvoering in Nigeria een praktijk is die gebruikt wordt tegen bekende personen zoals priesters, buitenlanders en milieuactivisten (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Artikel 4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) luidt als volgt: “De beslissing tot terugdrijving (...), vermeldt de bepaling van artikel 3 die werd toegepast”. Verzoeker preciseert niet en er kan evenmin worden ingezien hoe voormeld artikel door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg word deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om aan verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.4. Artikel 57 van de vreemdelingenwet werd opgeheven. Derhalve kan de schending van dit artikel niet dienstig worden ingeroepen tegen de bestreden beslissing.

2.2.5. In de vreemdelingenwet is verder geen artikel 48/8 opgenomen. Bijgevolg kan ook de schending van deze bepaling niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.6. Ook artikel 49/40 van de vreemdelingenwet is onbestaande, zodat de schending van dit artikel niet ernstig kan worden aangevoerd.

2.2.7. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 39/65 (inzake de motivering, ter kennis bringing, toegankelijkheid en publicatie van de uitspraken van de Raad), artikel 49/4 (inzake de rol van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de geautomatiseerde individuele gegevensuitwisseling met het oog op de toepassing van de Europese regelgeving met betrekking tot de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek) en artikel 63 (inzake de rechtsmiddelen tegen de administratieve beslissingen en de kennisgeving van deze beslissingen) van de vreemdelingenwet *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. Evenmin kan worden ingezien hoe dit zou (kunnen) zijn geschied. Bijgevolg wordt ook de schending van deze artikelen niet dienstig ingeroepen.

2.2.8. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) is een administratieve overheid. Derhalve kan de schending van artikel 149 van de Grondwet niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.9. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.10. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.11. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.12. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker na aankomst in België nog bijna twee weken wachtte en op hotel verbleef alvorens asiel aan te vragen op 24 september 2014 (administratief dossier, stuk 10, p.11-12). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende twaalf dagen talmde en op hotel verbleef alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Verzoeker is duidelijk hoogopgeleid zodat hij zeker kennis had, of toegang tot deze kennis, van de mogelijkheid om asiel te vragen omdat zijn leven volgens zijn persoonlijke inschatting in gevaar is.

Verzoeker verklaart in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij zijn asielaanvraag niet baseert op de tegenkantingen die hij in 2005 zou hebben gekend en stelt dat hij toen niet in gevaar was. Te meer daar hij in 2013 terugkeerde naar Nigeria, kan aldus niet worden aangenomen dat de tegenkantingen van in 2005 in zijn hoofde op heden nog aanleiding zouden geven tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker stelt blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing in zijn land van herkomst erg begaan te zijn geweest met de problemen die de olie- en gasmaatschappijen veroorzaakten in zijn gemeenschap. Hij zou daarom de vele incidenten in zijn regio hebben gedocumenteerd en hebben getracht deze samen te brengen in een project dat een symbiotische relatie zou moeten creëren tussen de gemeenschap en de olie- en gasmaatschappijen. Verzoeker gaf tevens aan dat de mensen gezien zijn positie naar hem kwamen om hun problemen aan te kaarten. Hij trok

zich deze zaken aan en werd als activist beschouwd. Verzoeker maakte melding van het voorkomen van vandalisme aan de pijpleidingen, geweld, ontvoeringen en problemen met militanten.

Nog los van de vraag of zijn verklaringen omtrent het affakkelen van gas kunnen worden geïnterpreteerd op de wijze die hij aanhaalt, blijkt uit de verklaringen die met recht worden aangehaald in de bestreden beslissing echter dat verzoeker steeds verviel in vage en algemene uitspraken wanneer werd doorgevraagd over de specifieke problemen in zijn regio en gemeenschap en wanneer werd doorgevraagd naar concrete incidenten, geweldfeiten, ontvoeringen en problemen met militanten.

Verzoeker tracht het voorgaande ten onrechte te minimaliseren en te vergoelijken in het onderhavige verzoekschrift. Dat de incidenten zich enkel voordeden op verlaten plaatsen betreft een blote bewering die door verzoeker niet wordt gestaafd. Hoe dan ook kan noch deze bewering, noch de verklaring dat hij bij de incidenten en feiten zelf niet aanwezig was een uitleg vormen voor het feit dat hij niet bij machte bleek om nadere informatie te verstrekken over de incidenten waarover hij werd ingelicht, die hij zou hebben gedocumenteerd en die hij in een project zou hebben samengebracht. Verzoeker stelde blijkens het voorgaande en herhaalt in het onderhavige verzoekschrift immers dat de mensen uit zijn regio aan hem de verschillende incidenten kwamen uiteenzetten, alsmede dat de leden van de bevolking naar hem kwamen met hun (concrete) problemen. Dat er eenvoudigweg geen verdere informatie was en dat er daardoor geen nadere details kunnen worden verstrekt door verzoeker, kan gelet op het voorgaande evenmin ernstig worden genomen. Vooreerst is het niet geloofwaardig dat de mensen die zich tot verzoeker richtten om de verschillende incidenten uiteen te zetten en de mensen die hun problemen bij hem aankaartten zich zouden hebben beperkt tot zulke algemene en vage verklaringen als degene die door verzoeker worden geuit. Evenmin is het aannemelijk dat verzoeker zich de moeite zou getroosten om dergelijke algemeenheden en vaagheden te documenteren. Laat staan dat hij op basis hiervan een concreet project zou kunnen oprichten. Verzoekers klaarblijkelijk en verregaande onvermogen om op een spontane, duidelijke, concrete, gedetailleerde en doorleefde wijze te verhalen over de incidenten en feiten die hij in kaart zou hebben gebracht, zou hebben gedocumenteerd en zou hebben getracht samen te brengen in een project met het oog op een vredevolle oplossing voor de problemen en een symbiotische relatie tussen de gemeenschap en de olie- en gasbedrijven, maakt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde engagement in dit kader.

Dat verzoeker wel enige kennis vertoonde over de pijpleidingen, de organisaties en de regio's waar zich problemen voordoen doet aan het voormelde geenszins afbreuk. Uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en de documentatie die hij zelf bijbrengt (administratief dossier, map 'documenten') blijkt immers dat dergelijke kennis eenvoudigweg via zelfstudie kan zijn verworven. Bovendien werkte verzoeker blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in het verleden voor een olie- en gasmaatschappij in Nigeria zodat hij ook via deze weg zijn kennis over het systeem, de verschillende leidingen en de organisaties hierachter heeft kunnen verwerven.

Het verwijt dat verweerder verzoekers situatie niet nader verifieerde is niet van die aard om afbreuk te doen aan de voormelde, concrete vaststellingen. Verzoeker gaat er middels dit verwijt bovendien aan voorbij dat de bewijslast inzake de gegrondheid van zijn asielaanvraag in beginsel rust op hem zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn. Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. De Raad en het CGVS moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers verklaringen aangaande zijn project en zijn betrokkenheid bij de olieproblematiek in zijn regio van herkomst berusten op de waarheid, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat hij niet aannemelijk maakt dat hij daardoor een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. In de bestreden beslissing wordt in dit kader met recht gemotiveerd:

"Bij uw vluchtrelaas kan bovendien het volgende opgemerkt worden. U stelt dat uw problemen aanvang namen nadat u op 11 september 2013 een onderhoud had met Mike Oghiadomhe, de stafchef van president Goodluck Jonathan, in verband met uw project om de gemeenschappen, de overheid en de oliebedrijven in een vredevolle samenwerking te betrekken (CGVS p. 12, 13). U stelde al eerder in het gehoor dat u een programma wilde opstarten dat de synergie tussen de olie en gas bedrijven in Nigeria

enerzijds en de gemeenschappen anderzijds zou bevorderen (CGVS p. 19). Gevraagd waarover u sprak met de stafchef, stelt u dat u hem over dit project sprak, dat het beter zou zijn als er synergie zou zijn. U stelde een NGO te willen creëren om deze synergie te bereiken en u stelde dat u een documentaire wilde maken over de olie en gasproblemen in uw land (CGVS p. 21). Aangezien de stafchef reageerde door te lachen, wist u dat het een probleem zou zijn, waarna u gecontacteerd werd door mensen van de PDP en ACN, waaruit u concludeerde dat de stafchef u verraden had en het project gezien werd als iets dat tegen hun interesses was (CGVS p. 22). De zaken die u aanhaalde zijn echter erg algemeen. Gevraagd waarom men u zou viseren enkel omdat u voorstelde de gemeenschap op te leiden en te betrekken (CGVS p. 19, 21), verwijst u naar de illegale manier waarop de overheid geld verdient, door illegale opslag, het aftappen van olie en het inhuren van militanten. Gevraagd of u dan iemand beschuldigde, of wat u juist deed waardoor men u wilde tegenhouden en dwingen tot hun partij toe te treden (CGVS p. 13, 25), stelt u slechts dat ze erg bang zijn wanneer men met het idee komt de gemeenschap op te leiden, omdat hun corruptie dan zal stoppen (CGVS p. 25). Met betrekking tot uw project hebt u het over samenwerking tussen olie- en gasorganisaties, de overheid en de gemeenschappen, over opleiding en over 'Corporate Responsibility' (verantwoordelijkheid van organisaties). Deze ideeën zijn niet nieuw, ze worden reeds lang in verband gebracht met (ondermeer) internationale olie- en gasorganisaties, onder andere in Nigeria, maar ook elders (zie informatie administratief dossier). **Er kan niet ingezien worden waarom men u zou willen viseren en zelfs ontvoeren om wille van dergelijke algemene ideeën met betrekking tot de problemen in uw gemeenschap.** Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw stelling dat u niet naar Nigeria kan terugkeren omdat men u wil dwingen tot PDP en of ACN toe te treden."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich in deze immers voornamelijk tot een loutere herhaling en bevestiging van zijn asielrelaas. Hiermee vermag hij echter geenszins de voormelde, concrete motieven te ontkrachten. Daarnaast wijst verzoeker erop dat hij door zijn positie en aanzien bij de bevolking een direct gevaar zou vormen indien hij openlijk tegen de regering zou ingaan. Hiermee doet hij evenmin afbreuk aan de voormelde motieven. Verzoeker heeft blijkens het voorgaande immers nooit de intentie geuit of getracht om openlijk tegen de regering in te gaan. Integendeel heeft hij slechts enkele algemene en vredevolle ideeën geopperd die bovendien niet nieuw waren. Daarenboven heeft hij daarbij duidelijk de wil getoond om samen te werken met de regering door te overleggen met de stafchef van de president. Dat de regering of bepaalde politici verzoeker als dreiging zouden hebben aanzien en daarom zouden hebben vervolgd, kan dan ook niet worden aangenomen.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoekers relaas omtrent de poging tot ontvoering op zijn persoon niet plausibel is. Verzoeker stelt in het verzoekschrift, net als eerder tijdens de procedure, zelf dat hij gelet op zijn afkomst en titel een hoog aanzien genoot en de nodige bekendheid had bij de bevolking. Dat de personen die hem dienden te ontvoeren zich desondanks zouden hebben vergist en per abuis een andere persoon zouden hebben ontvoerd louter omdat deze persoon zich in de buurt van verzoekers wagen bevond en traditionele klederdracht droeg, is aldus niet geloofwaardig. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker, die zelf geen traditionele kledij droeg, ervan uitging dat hij door zijn ontvoerders werd gevolgd. Aldus kan worden aangenomen dat zij zouden weten dat hij geen traditionele kledij droeg (administratief dossier, stuk 10, p.14-15).

Verzoekers beweerde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst wordt bovendien op fundamentele wijze ondergraven door de wijze waarop hij dit land heeft verlaten. Ondanks zijn beweerde vrees jegens de Nigeriaanse autoriteiten en de hieraan verbonden PDP en ondanks dat hij zijn land zou hebben verlaten omwille van vervolging door de regering, verliet verzoeker Nigeria blijkens het neergelegde paspoort en zijn eigen verklaringen immers op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort (administratief dossier, map 'documenten'; stuk 8, verklaring, nr.33). Dat hij, indien hij werkelijk werd vervolgd door en problemen vreesde met (onder meer) de Nigeriaanse regering, ervoor zou hebben gekozen om het land op deze wijze te verlaten is niet aannemelijk. Indien zij hem wensten te vervolgen, is het evenmin geloofwaardig dat de Nigeriaanse autoriteiten verzoeker daarbij niets in de weg zouden hebben gelegd en dat hij zonder problemen op legale wijze het land kon verlaten.

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker, hoewel dit redelijkerwijze van hem mocht worden verwacht, zich vanuit België klaarblijkelijk niet meer heeft geïnformeerd over zijn situatie en evenmin pogingen ondernam om deze situatie te verhelpen. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij niets meer hoorde over de situatie in zijn land. Bovendien liet hij na om zijn familie op de hoogte te brengen van zijn problemen. Zijn familie was nochtans de koninklijke familie en had veel macht. De kroonprins, die altijd al veel invloed had, won daarenboven aan invloed en verzoeker gaf aan dat de president in deze kroonprins een mogelijke bondgenoot zag. Aldus kon minstens worden verwacht dat verzoeker deze

invloedrijke persoon zou hebben gecontacteerd en via hem een oplossing zou hebben trachten te bekomen voor zijn problemen. Gezien hij naliet dit te doen kan de blote bewering dat deze persoon toch niets voor hem zou kunnen doen niet worden aangenomen (administratief dossier, stuk 10, p.26-27).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor vervolging in zijn land van herkomst.

De documenten die in het administratief dossier zijn opgenomen (map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, geen afbreuk doen aan het voorgaande. In zoverre verzoeker ten aanzien van de brief van de Oba aan de stafchef opmerkt dat de datum een vergissing of misslag moet zijn, dient te worden opgemerkt dat dit geenszins afbreuk doet aan het gegeven dat in deze brief gesteld wordt dat verzoeker een transactie met P.P.M.C. wilde veiligstellen en gevraagd wordt om in het voordeel van verzoeker te pleiten bij de president. Aldus bevat deze brief geen gegevens die gerelateerd zijn aan verzoekers vermeende asielmotieven.

De ter terechtzitting neergelegde stukken bevatten evenmin gegevens die aan het voormelde afbreuk zouden kunnen doen (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Zo zijn de stukken in verband met verzoekers verblijf in Griekenland niet dienstig. Verzoekers verblijf in Griekenland wordt in het voormelde immers nergens in twijfel getrokken. Het geboortecertificaat werd reeds neergelegd en werd reeds hoger besproken. In zoverre verzoeker opmerkt dat hieruit blijkt dat de naam van zijn moeder door het CGVS foutief werd geschreven, dient te worden opgemerkt dat deze vaststelling niet van die aard is dat zij afbreuk kan doen aan de voormelde, concrete vaststellingen en motieven inzake zijn asielrelaas. De neergelegde informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Zij kan aldus geheel niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.13. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont voorts niet aan dat de situatie in zijn land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de *COI Focus NIGERIA Veiligheidssituatie* van 24 maart 2015 die verweerder bij de nota voegt blijkt daarenboven dat dit geenszins het geval is.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS